

En el llac de la memòria.
Enfonsar-se, sotsobrar-hi són habituds que ens restauren
Necessitem ofegar-nos per a salvar-nos
L'aigua és el nostre element més sagrat
El pa és pa, el vi és vi
I només l'aigua és vida, suprema i superba vida.

En el llac de la memòria es pot bussejar a pler
Però cal ser conscients que tot retorna
També nosaltres hem d'aprendre la ruta
Com un peix volador la traçaria enllà dels núvols
Entremesclant elements, desafiant les fronteres
Vivint per damunt de les possibilitats de la piscifactoria.

M'agradaria poder dir-vos que no és necessari respirar
Però cada alé és preciós
I cal recordar-se d'inspirar consciència endins
Fins al fons de l'arena més pura
Allà on recerquem el secret de la vida
I només ens espera un espill.